

הנאה שלמה ...

... אחרי ההצגה —
בבית הקפה
או עם ארוחה טובה
שתה את האציל במשקאות
תירוש תפוחים תסיס:

פרי-ו
סיידר
תוצרת
נאות

היודע לחיות שותה סיידר נאות

חליפות הריון
כיצור מיוחדת

תא שדר מסדיק 19
62 19 13 12 olabik

אנו קונים
מצלמות ואביזריהן
ומשלמים מחירים טובים.
העתקת מסמכים
במהירות (בו במקום)
בסודיות
באיכות
יעוץ והדרכה חנם.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלונות 31

שינוי כתובה —

המנוי המשנה את כתבתו, מתבקש להור-
זיע על כך למחלקת המנויים שבזעיים
חראש, כדי למנוע עיכובים במשלוח.

בבוקר, אחה"צ ובערב

כאמדי-ברניץ

בקורסי קיץ

עברית, אנגלית, צרפתית, גרמנית ועוד
כתות מיוחדות לתלמידי כתיים יסודיים ותיכונים

ת"א, נחלת בנימין 2, טל. 56347 — פתח תקוה, מונטיסיויר 4

לרי עלה על דוכן העדים. האם נחמן
שטארקס התפלל מדי יום בבית הכנסת?
שאל כהן-צידון.
"האם טבל במיקה לפני שהלך להתפלל?"
"כן."
"יובי, גם בימי החורף הקרים ביותר?"
"כן."
"אתה אדם בריא?"
"כן."
"מה יקרה לך אם תטבול בחורף?"
"הייתי מקבל דלקת ריאות."
"האם שטארקס לקה בדלקת ריאות, או
חלה בצורה כלשהי?" "לא."
"מי רץ מהר יותר — אתה או הוא?"
"כמה פעמים התהמק ממני, והייתי צריך
להתאמץ מאוד כדי לרוץ ולהשיגו."
"מה היה עושה אחרי התפילה?"
"רוקו".

היתה זו, לכל הדין, התנהגות של אדם
בריא. לא אדם המט למות כל רגע, כפי
שתואר שטארקס הזקן על-ידי פרקליטו.

★ ★ ★

התיק נפתח מחדש

עלה הוטריר קירשנבאום. הוא נשאל
על המאמצים שעשה הזקן למצוא את
הילד. "כמה פעמים עשה נסיון כזה?"
"רק פעם אחת, בשבת האחרונה."
"מה עשה?"
"הוא עשה עיכוב בקריאת ספר-תורה
בבית הכנסת, ואמר בקול נורא: מי שיודע

הרב שקרן

יינשמיין ורוון הופיעו למחרת ב-
בית המשפט. חקירת ויינשמיין על-ידי
כהן-צידון נמשכה ארבע שעות. בשיאה
שאל הפרקליט: "כאשר סיפרת לרב פראנק,
כי הורים רוצים לרדת לרוסיה — האם
דרשת וחקרתה לפני כן אם האשמה זו
נכונה?"

"לא חקרתה", ענה ויינשמיין.
"האם זה לא פשע? להעליל עלילה כזו
מבלי לבדוק את אמיתותה?"
"אני מבקש סליחה", השיב הרב, "אני
משתף עכשיו פעולה עם המשטרה למצוא
את הילד. פניתי אפילו לשטארקס שית
זיר את הילד והוא לא רוצה."

כאן לא יכלו אפילו השופטים להתאפק.
"אתה יודע מה עוללת?" הטיח בפניו אחד
מהם, "אתה שקרן! פושע!"

כהן-צידון ידע כי השיג נצחון. גתר
עוד לחקור את הרב רוון. הוא החליט
לחתר על החקירה, אף הביע את נכונותו
לשלם את כל ההוצאות הכרוכות בהזמנתו
לבית המשפט. כי ידע שאם יעלה לחקירה,
יספיק מק, שפעל כיוצא, לתקן את הרושם
העז של שבירת הרב ויינשמיין.

"תמרון קלאסי", הפליט עורך-דין שישב
באולם.

בזאת ניצח כהן-צידון במלחמה המשפטית
שנראתה, קודם לכן, אבודה לחלוטין. קבעו
השופטים בפסק-דינם: להחזיר את נחמן
שטארקס לבית-הסדר, ולהשאירו שם עד
שיוחזר יוסלה שותמכר.

★ ★ ★

עקשנות של בולדוג

מאז עברה שנה, כהן-צידון מצא
בזאת עצמ תחת אש צולבת של עסקנים
דתיים ושל בטאונים. כותבי מאמרים דרשו
כי ישלל ממנו רשיונו כעורך-דין. ביריונים
אלמוניים טילפנו לביתו בחצות: "גרצה
אותך!" והפגיעה הנוראה ביותר: "פרנק
פארח!"

אשתו התחננה בפניו: "אלה מטורפים.
הם ירצחו אותך. חשוב על הילדים שלנו!"
הוא התעקש. שעות שלמות התווכח עמה,
עד ששיכנעה כי לא ביריונים אלה, אלא
נציגי הדת, יהרסו אותו? יגזלו את פר-
נסתיו? השיב: "אתחיל מחדש כפועל כבי-
שים"

האיש, שממיו לא היה לו זמן לתחב"ב
בים, המשיך עד הסוף. הקים ועד ציבורי,
גייס אנשי-ציבור ותלמידים, עורר את דעת
הקהל והעתונות, ערך אסיפות-מחאה וכטיצ-
יות. הוא פשוט לא הניח למצפון הציבורי
להירדם ולהשלים עם התועבה. בעקשנותו
של בולדוג אשר נעץ את שיניו בגנב, סירב
להרפות מן הפרשה — על אף הבעיטות,
הקללות, האימונים.

שלמה כהן-צידון לא מצא את יוסלה. אך
בעקשנותו אילץ את המדינה למצוא אותו
ולהחזירו להוריו.

★ ★ ★

"חס ושלום!"

שטארקס הזקן היה אגוז קשה. הוא
ישב על רגליים שלובות, סירב לענות

שטיפל בתק זה מן ההתחלה והועלה
לדרגת קצין, עם מציאת יוסלה בני-יורק.